# Temps Ordinari - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 01/02/2015 - 09:00

Dt 18,15-20
1 Co 7,32-35
Mc 1,21-28

***1. Un mal lleig** No ho diem per ganes de ridiculitzar els nostres avantpassats, especialment els qui ho passaven malament en temes de salut, ni per ironitzar sobre la religió, quan d'una malaltia desconeguda en deien un mal lleig, o un còlic miserere. Res de tot això. I menys encara quan es parla a les pàgines de l'Evangeli que Jesús s'havia enfrontat molts vegades, sovint en el marc de la Sinagoga, amb els endimoniats, que eren com l'encarnació del mal, posseïts d'una malaltia desconeguda i que evocava més que cap altra, la presència del Mal, físic, moral, religiós... Tot això és massa seriós. I Jesús s'ho prenia seriosament. Per això, com diu l'Evangeli, reprenia el mal, l'increpava molt fort, el feia callar, deixant escapar dels seus ulls una mirada, entre rigorosa i trista. 2. El secret de Jesús Però l'evangelista Marc fa ressaltar en aquest fragment un altre aspecte de la persona i personalitat de Jesús, com si fos la clau d'interpretació del tarannà de Jesús: la seva autoritat moral. Ben segur que fent una anada als anys de la nostra infantesa i adolescència, recordarem la figura d'un mestre o educador/a que sempre ens va captar per la seva capacitat pedagògica, una mena d'aura i veneració que l'acompanyava, la fiabilitat de les seves paraules i decisions. No era el "profe" temut ni al que li preníem el pèl i amb el qui ens ho passàvem "bomba". Era la persona en la qual intuíem una autoritat moral, el pes d'una vida testimonial. Després, ja més grans, vam intuir que en aquest marc caldria distingir entre tenir "la" autoritat o tenir autoritat. Així de clar ho diu Marc. Jesús tenia una autoritat que li donava ser persona d'una peça: el que deia ho havia pensat abans; el que havia pensat ho deia amb tota la convicció; el que pensava i deia ho vivia, i TOT ben amorosit per una bondat i un caliu que el feien ben proper. No parlava de memòria ni repetint maquinalment els "rotllos" interminables que penjaven de les filactèries, carregades de pergamins amb textos del Pentateuc. Parlava de la vida, del cor humà, de la pau espiritual, de la necessitat de Déu, d'allò més profund que hi ha en nosaltres. Era un far carregat de llum que atreia la mirada cap a ell. Una brúixola, que no es desviava mai de la justícia, la veritat i la bondat de cor. Però abans havia demostrat que era també un radar capaç de captar què és la persona humana. I amb una energia que li venia de la presència de l'Esperit de Déu. Són massa arguments per no deixar bocabadats els seus companys de sinagoga. I deien: "Però qui és Aquest?" Per això, el crit que va fer després increpant el mal lleig, no era més que la manifestació d'aquesta autoritat. I encara hi havia una altra raó. Estem en aquest moment de la narració de Marc en l'inici de la missió de Jesús. I ve de la prova del desert, on Jesús va haver de "fer tot un recés" per discernir el tarannà del seu Regne, tan oposat als regnes d'aquest món, als rols d'una societat religiosa que mai l'havia acabat de convèncer, perquè la veia buida i falsa. Calia marcar territori. I quan veia el perill de ser manipulada la voluntat del Pare, l'essència del Regne, amb lloances, entusiasmes afalagadors i superficials, llavors esclatava, com un volcà. No era això el que ell volia. En una societat teocràtica on pul·lulaven els messianismes de baixa volada, polititzats i violents, cali dir "NO!" ni que fos cridant... També això forma part de la seva autoritat moral. 3. Senyor, envia'ns homes i dones d'autoritat moral Sí, perquè la nostra societat (i, per tant, també la nostra Església) està emmalaltint en aquesta mena d'aiguabarreig que és diu "moral light", "cultura líquida", "sí, però no, "no però sí", "és el que hi ha", "tot s'hi val perquè res no val", "tot és relatiu", "sense notícies de Déu"... I tants eslògans més... Ja sabem que no és just ni vertader generalitzar. Per això, quan veiem que ENCARA hi ha persones fidels i sàvies, capaces de diagnosticar 15 malalties espirituals, hipocresies i mals lletjos, llavors recordem el Jesús de la Sinagoga...***

ETIQUETES
MALALTIA AUTORITAT